Aan: De heer D.T Boomsma en de heer D.G.M. Ceder

Van: Het bestuur van My Red Light

Betreft: Aanvullende informatie n.a.v. raadsvragen op 1 augustus 2018 ingediend.

Datum: 2 augustus 2018

T.a.v. vraag 1:

Graag willen wij met nadruk hierop aanvullen dat een melding van dwang en/of mensenhandel altijd een melding is van een vermoeden. Een melding doen is een plicht van de exploitant. De gemeente heeft in de APV ook omschreven hoe die melding gedaan moet worden, en onderschrijft dat het bijna altijd gaat over een vermoeden van dwang. Het komt namelijk bijna nooit voor dat een sekswerker echt zegt dat ze wordt gedwongen. Onze meldingen gaan dan ook bijna altijd over bepaald gedrag of bepaalde zichtbare feiten die zouden kunnen duiden op dwang.
Een vermoeden van dwang is een zeer complex en gevoelig proces.
Wat onze klacht is t.a.v. de gemeente, is dat zij twee zaken laten liggen omtrent meldingen:

1. De expertise van exploitanten wordt terzijde geschoven, en de gemeente bepaald (vanachter een bureau) hoe en wanneer een melding moet worden gedaan. De richtlijn daarvoor is onuitvoerbaar en subjectief. Het invullen van het subjectieve wordt gedaan door de werknemers op de afdeling vergunning. Wij hebben voorstellen om het anders te doen, maar daar wordt niet naar gekeken.
2. Als we een melding doen, dan komen we als bedrijf in de moeilijkheden. In plaats van samen te werken, wordt gekeken of wij de melding wel foutloos hebben uitgevoerd. Aangezien de richtlijnen onuitvoerbaar en subjectief zijn, is er altijd een fout te bedenken. Vervolgens krijg je dan als exploitant een vorm van straf, dit kan een geldboete zijn of (tijdelijke) sluiting. Daarnaast zorgt het voor een nare verstandhouding met de gemeente, zorgt het voor spanning en veel tijdverlies.

T.a.v. vraag 2:

Wij hebben de melding telefonisch gedaan. De agent die wij spraken zei dat ze ging kijken of er iemand zou komen. Niemand kwam.
Na intern onderzoek van de politie hebben zij ons gemaild dat er een technisch mankement was die de betreffende mail te laat liet aankomen.

T.a.v. vraag 3:

Er zijn afgelopen jaar alleen meldingen van vermoeden dwang gedaan door My Red Light. Andere exploitanten hebben afgelopen jaar niet gemeld.

T.a.v. vraag 4:

Zie daarvoor ook bij toelichting bij vraag 1.
Wel is het vertrouwen tussen gemeente en exploitanten zodanig beschadigd, dat er hard gewerkt zal moeten worden door beide partijen om een goede productieve samenwerking vorm te geven. MyRedLight heeft tijdens een overleg met de gemeente afgelopen juli al aangegeven hierin graag kwartiermaker te zijn en/of een andere actieve rol te willen oppakken.

T.a.v. vraag 5:

Dit ligt iets genuanceerder. Puntsgewijs:

- De betrokkenheid bij dwang was een <u>vermoeden.</u>

- Wij hebben geen boete gekregen omdat we geen intake hebben gehouden. Die is wel gehouden. Dat was toentertijd verplicht (deze procedure is inmiddels door de rechter afgekeurd ivm privacy-rechten) De voorwaardelijke boete hebben wij gekregen omdat de gemeente vond dat wij een aantal dagen te laat hebben gemeld. Dit komt omdat wij eerst P&G hebben gebeld voor advies. Wij zagen namelijk gedragsverandering bij 3 meisjes en wisten niet wat dat betekende. P&G is dan het geëigende pad om kennis te vergaren en te overleggen. Na dat overleg hebben we gemeld. De gemeente heeft toen geoordeeld dat de melding te laat was. In de beleving van ons een bizarre redenering, want er waren totaal geen duidelijke signalen van dwang, en je moet eerst bepaalde gedragingen en observaties aan elkaar verbinden voor je een melding kan doen. Dat je wordt gestraft omdat je eerst overleg wilt met mensen die er ook verstand van hebben, is nogal losgezongen van realiteitszin en werkbaarheid.

- De gemeente kan nooit garanderen dat er bij MyRedLight geen dwang plaatsvindt. Ook wij als bestuur kunnen dat nooit. Dwang is namelijk iets wat niet zichtbaar is, maar wat pas zichtbaar wordt als dames langere tijd een raam bij je huren. Dat is ook gelijk wat wij de gemeente proberen duidelijk te maken. Als jullie daarover meer info willen, over hoe je dwang observeert, dan hoor ik het graag.

T.a.v. punt 6:

Zie voorgaande.

T.a.v. punt 7:

Vrouwen doen zelden of nooit een bekentenis. Als ze dat doen, dan leert de ervaring dat ze al een jaar of 6 (informatie van de politie) aan het werk zijn, en als de pooier steeds meer agressie gebruikt.
Dat maakt het dus tevens zo lastig om te weten hoeveel dames onder dwang werken.

Wat wel mogelijk is, is om aan de hand van gedrag, observaties en werkgedrag een inschatting te maken hoe groot de kans is dat een vrouw voor zichzelf werkt of voor een ander. Wij hebben deze kennis, net als P&G die heeft, en net als andere exploitanten dat hebben. Maar vreemd genoeg wordt van deze kennis door de gemeente geen gebruik gemaakt.

Wij zouden echt heel graag deze kennis inzetten en samen met de gemeente, de politie en P&G nieuwe protocollen opzetten om meldingen te doen, en tevens om een zorgprogramma (samen met AanZet) op te zetten.

Indien u vragen heeft, wij zijn te bereiken via bestuur@myredlight.nl of via tel: 06[redacted] (telefoonnummer van [redacted])

Met vriendelijke groet,

Namens het bestuur,

[redacted]